

دانشگاه صنعتی اصفهان دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر

عنوان: تکلیف پنجم درس پایگاه دادهها ۱

نام و نام خانوادگی: علیرضا ابره فروش

شماره دانشجویی: ۹۸۱۶۶۰۳

نيم سال تحصيلي: پاييز ۱۴۰۰

مدرّس: دکتر ناصر قدیری مدرس

دستیاران آموزشی: عارف آسمند - بهاره حاجی هاشمی - پردیس مرادبیکی

- سیدمهدی موسوی

a \.\

Table 1

	3NF	BCNF
1.	In 3NF there should be no transitive	
	dependency that is no non prime	In BCNF for any relation A->B,
	attribute should be transitively	A should be a super key of relation.
	dependent on the candidate key.	
2.	It is less stronger than BCNF.	It is comparatively more stronger
		than 3NF.
3.	In 3NF the functional dependencies	In BCNF the functional dependencies
	are already in 1NF and 2NF.	are already in 1NF, 2NF and 3NF.
4.	The redundancy is high in 3NF.	The redundancy is comparatively
		low in BCNF.
5.	In 3NF there is preservation of all functional dependencies.	In BCNF there may or may not be
		preservationof all functional
		dependencies.
6.	It is comparatively easier to achieve.	It is difficult to achieve.
7.	Lossless decomposition can	Lossless decomposition is
	be achieved by 3NF.	hard to achieve in BCNF.

دلیل اینکه می گوییم BCNF شکل قوی تری از 3NF است، این است که BCNF شرط دومِ 3NF را که اجازه می داد که سمت راست یک FD یک prime attribute باشد را حذف می کند.

b 7.1

یک transitive dependency زمانی وجود دارد که FDها این چنین باشند:

 $X \longrightarrow Y$,

 $Y \longrightarrow Z$,

PK = X

 $X \longrightarrow Z,$ در این حالت وابستگی میان x مقدار X

نشان دهندهی وجود transitive dependency است.

c T.1

یک relation زمانی در BCNF است که هر یک از FDهای آن یا بدیهی باشند یا سمت چپ آنها سوپرکلید نباشد. چهار حالت زیر را درنظر می گیریم:

• تعداد FDها صفر باشد.

 $\{A_1\} \longrightarrow \{A_2\}$

در این حالت چون هیچ FDای وجود ندارد شرط BCNF خود به خود ارضا می شود.

• تعداد FDها یک باشد و وابستگی به شکل زیر باشد:

 $\{A_1\} \longrightarrow \{A_2\}$

در این حالت، سمت چپ A_1 ،FD کلید است و هیچ تناقضی در BCNF رخ نمی دهد.

• تعداد FDها یک باشد و وابستگی به شکل زیر باشد:

 $\{A_2\} \longrightarrow \{A_1\}$

در این حالت، سمت چپ A_2 ،FD کلید است و هیچ تناقضی در BCNF رخ نمی دهد.

• تعداد FDها دو باشد.

 ${A_1} \longrightarrow {A_2},$

 ${A_1} \longrightarrow {A_2}$

در این حالت سمت چپِ هر دو وابستگی، A_1 و A_2 کلید است و هیچ تناقضی در BCNF رخ نمی دهد.

در نتیجه هر جدول با دو BCNF همیشه BCNF است.

Table 2

	Key	Normalization	Denormalization
1.	Implementation	Normalization is used to remove	Denormalization is used to
		redundant data from the database	combinemultiple table data
		and to store non-redundant and	intoone so that it can be
		consistent data into it.	queried quickly.
2.	Focus	Normalization mainly focuses	Denormalization on the
		on clearing the database from	other hand focus on to
		unused data and to reduce the	achieve the faster execution
		data redundancy and	of the queries through
		inconsistency.	introducing redundancy.
3.	Memory consumption	Normalization uses optimized	On the other hand,
		memory and hence faster in	Denormalization introduces
		performance.	some sort of wastage of
		performance.	memory.
	Data integrity	Normalization maintains	
		data integrity i.e. any addition	
4.		or deletion of data from the	Denormalization does not
7.		table will not create any	maintain any data integrity.
		mismatch in the relationship	
		of the tables.	
5.	Where to use	Normalization is generally	On the other hand
		used where number of	Denormalization is used
		insert/update/delete operations	where joins are expensive
		are performed and joins of	and frequent query is
		those tables are not expensive.	executed on the tables.

$$F = \{\{M\} \longrightarrow \{Q\}, \{Q\} \longrightarrow \{N\}, \{N\} \longrightarrow \{L, M\}, \{N\} \longrightarrow \{L\}, \{P\} \longrightarrow \{L\}, \{P\} \longrightarrow \{N\}, \}$$
ابتدا وابستگیهای تابعی را به گونهای که تنها یک attribute در سمت راست آنها قرار داشته باشد بازنویسی می کنیم.

F = {

 $F_c =$

```
\{M\} \longrightarrow \{Q\},
{Q} \longrightarrow {N},
\{N\} \longrightarrow \{L\},\
\{N\} \longrightarrow \{M\},
\{N\} \longrightarrow \{L\},\
\{P\} \longrightarrow \{L\},
\{P\} \longrightarrow \{N\},\
حال وابستگیهای بدیهی را حذف می کنیم (چون هیچ وابستگیای که سمت راستش در سمت چپش وجود داشته باشد نداریم
                                                                                                                       پس وابستگی بدیهی وجود ندارد).
F =
{
\{M\} \longrightarrow \{Q\},
{Q} \longrightarrow {N},
\{N\} \longrightarrow \{L\},\
\{N\} \longrightarrow \{M\},\
\{N\} \longrightarrow \{L\},\
\{P\} \longrightarrow \{L\},\
\{P\} \longrightarrow \{N\},\
}
                                                                 سپس سمت چپ هر يک از وابستگيها را کمينه ميکنيم(کمينه هستند).
F =
{
\{M\} \longrightarrow \{Q\},
{Q} \longrightarrow {N},
\{N\} \longrightarrow \{L\},\
\{N\} \longrightarrow \{M\},\
\{N\} \longrightarrow \{L\},
\{P\} \longrightarrow \{L\},\
\{P\} \longrightarrow \{N\},
}
                                                                                                  در آخر وابستگیهای تکراری را حذف میکنیم.
```

```
 \{ \\ \{M\} \longrightarrow \{Q\}, \\ \{Q\} \longrightarrow \{N\}, \\ \{N\} \longrightarrow \{M\}, \\ \{N\} \longrightarrow \{L\}, \\ \{P\} \longrightarrow \{N\}, \\ \}
```

ابتدا پوش کانونی را به شکل زیر محاسبه می کنیم:

• ابتدا وابستگی تابعی را به یک وابستگی تابعی با یک attribute در سمت راست تبدیل می کنیم.

```
\begin{split} F &= \\ \{\\ \{A,B\} &\longrightarrow \{C\}, \\ \{A\} &\longrightarrow \{D\}, \\ \{A\} &\longrightarrow \{E\}, \\ \{B\} &\longrightarrow \{F\}, \\ \{F\} &\longrightarrow \{G\}, \\ \{F\} &\longrightarrow \{H\}, \\ \{D\} &\longrightarrow \{I\}, \\ \{D\} &\longrightarrow \{J\} \\ \} \end{split}
```

• حال وابستگیهای تابعی بدیهی را پاک میکنیم.

```
F = \{ \{A, B\} \longrightarrow \{C\}, \\ \{A\} \longrightarrow \{D\}, \\ \{A\} \longrightarrow \{E\}, \\ \{B\} \longrightarrow \{F\}, \\ \{F\} \longrightarrow \{G\}, \\ \{F\} \longrightarrow \{H\}, \\ \{D\} \longrightarrow \{I\},
```

```
\{D\} \longrightarrow \{J\} \}
```

• سپس attributeهای سمت چپ هر وابستگی تابعی را کمینه می کنیم.

```
F = \{ \{A, B\} \longrightarrow \{C\}, \\ \{A\} \longrightarrow \{D\}, \\ \{A\} \longrightarrow \{E\}, \\ \{B\} \longrightarrow \{F\}, \\ \{F\} \longrightarrow \{G\}, \\ \{F\} \longrightarrow \{H\}, \\ \{D\} \longrightarrow \{I\}, \\ \{D\} \longrightarrow \{J\} \} \}
```

• در نهایت وابستگیهای تابعی تکراری(که از سایر وابستگیها نتیجه میشوند) را حذف میکنیم.

```
F_{c} = \{
\{A, B\} \longrightarrow \{C\},
\{A\} \longrightarrow \{D\},
\{A\} \longrightarrow \{E\},
\{B\} \longrightarrow \{F\},
\{F\} \longrightarrow \{G\},
\{F\} \longrightarrow \{H\},
\{D\} \longrightarrow \{I\},
\{D\} \longrightarrow \{J\}
\}
```

پوش کانونی به دست آمد. حال مجموعهی همهی attributeهایی که در سمت راست هیچ وابستگی تابعی قرار ندارند را به دست می آوریم. هر کلید کاندید باید شامل این attributeها باشد. این مجموعه برابر است با:

 $\{A,B\}$

سوپر کلید است، پس تنها کلید کاندید است. $\{A, B\}$

حال با تجزیهی R به morelation های R_1 و R_2 به R_3 و R_3 و R_3 به شکل زیر، partial dependency حال با تجزیه می R_3 و می R_3 و R_3 و R_3 و R_3 و می کنیم و به فرم نرمال دوم می رسیم.

```
R_1 = \{A, D, E, I, J\}
F_1 =
{
{A} \longrightarrow {D, E},
\{D\} \longrightarrow \{I,J\},
R_2 = \{B, F, G, H\}
F_2 =
{B} \longrightarrow {F},
{F} \longrightarrow {G, H},
R_3 = \{A, B, C\}
F_3 =
{A,B} \longrightarrow {C},
برای دستیابی به فرم نرمال سوم باید transitive dependencyها را حذف کنیم. با توجه به اینکه هیچ FDای وجود ندارد که
                        سمت چپ آن یک nonprime attribute باشد، فرم نرمال سوم همان فرم به دست آمده در مرحله قبل است.
R_1 = \{A, D, E, I, J\}
F_1 =
{A} \longrightarrow {D, E},
{D} \longrightarrow {I, J},
R_2 = \{B, F, G, H\}
F_2 =
{B} \longrightarrow {F},
{F} \longrightarrow {G, H},
```

```
R_3 = \{A, B, C\}
F_3 =
{A,B} \longrightarrow {C},
R = \{Course \ no, Sec \ no, Offering \ dept, Credit \ hours, Course \ level, \}
Instructor\ ssn, Semester, Year, Days\_hours, Room\_no, No\_of\_students\}
F =
{
\{Course\_no\} \longrightarrow \{Offering\_dept, Credit\_hours, Course\_level\},
\{Course\_no, Sec\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Days\_hours, Room\_no, No\_of\_students, Instructor\_ssn\},
\{Room\_no, Days\_hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Instructor\_ssn, Course\_no, Sec\_no\}
                                                                           ابتدا پوش کانونی را به شکل زیر محاسبه می کنیم:
                             • ابتدا وابستگی تابعی را به یک وابستگی تابعی با یک attribute در سمت راست تبدیل می کنیم.
F =
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Offering\ dept\},\
\{Course\_no\} \longrightarrow \{Credit\ hours\},\
\{Course\_no\} \longrightarrow \{Course\_level\},\
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Days\ hours\},\
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Room\ no\},\
\{Course\_no, Sec\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{No\_of\_students\},\
\{Course\_no, Sec\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Instructor\_ssn\},\
\{Room\ no, Days\ hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Instructor\ ssn\}
\{Room\ no, Days\ hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Course\ no\}
\{Room\_no, Days\_hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Sec\_no\}
}
                                                                          • حال وابستگیهای تابعی بدیهی را پاک می کنیم.
```

```
F =
{
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Offering\ dept\},\
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Credit\ hours\},\
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Course\ level\},\
\{Course\_no, Sec\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Days\_hours\},\
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Room\ no\},\
\{Course\_no, Sec\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{No\_of\_students\},
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Instructor\ ssn\},\
\{Room\_no, Days\_hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Instructor\_ssn\}
\{Room\ no, Days\ hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Course\ no\}
\{Room\_no, Days\_hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Sec\_no\}
                                                        • سيس attributeهاي سمت چپ هر وابستگي تابعي را کمينه مي کنيم.
F =
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Offering\ dept\},\
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Credit\ hours\},\
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Course\ level\},\
\{Course\_no, Sec\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Days\_hours\},
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Room\ no\},\
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{No\ of\ students\},
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Instructor\ ssn\},\
\{Room\ no, Days\ hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Instructor\ ssn\}
\{Room\ no, Days\ hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Course\ no\}
\{Room\ no, Days\ hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Sec\ no\}
}
                              • در نهایت وابستگیهای تابعی تکراری(که از سایر وابستگیها نتیجه میشوند) را حذف می کنیم.
F_c =
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Offering\ dept\},\
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Credit\ hours\},\
```

```
\{Course\ no\} \longrightarrow \{Course\_level\},\
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Days\ hours\},\
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Room\ no\},\
\{Course\ no, Sec\ no, Semester, Year\} \longrightarrow \{No\ of\ students\},
\{Room\ no, Days\ hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Instructor\ ssn\}
\{Room\ no, Days\ hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Course\ no\}
\{Room\_no, Days\_hours, Semester, Year\} \longrightarrow \{Sec\_no\}
پوش کانونی به دست آمد. حال مجموعهی همهی attributeهایی که در سمت راست هیچ وابستگی تابعی قرار ندارند را به دست
                                         مي آوريم. هر كليد كانديد بايد شامل اين attributeها باشد. اين مجموعه برابر است با:
   \{Semester, Year\}
همچنین مجموعهی همهی attributeهایی که در سمت راست حداقل یک وابستگی تابعی قرار داشته باشد ولی در سمت چپ
هیچ وابستگی تابعی قرار ندارند را نیز به دست میآوریم. این attributeها نباید در هیچ یک از کلیدهای کاندید باشند. این مجموعه
                                                                                                           برابر است با:
   \{Offering\_dept, Credit\_hours, Course\_level, No\_of\_students, Instructor\_ssn\}
              بستار مجموعهی {Semester, Year} خودش است. حال تلاش می کنیم که یکی از attribute های مجموعهی
   R-\{Offering\ dept, Credit\ hours, Course\_level, No\_of\_students, Instructor\_ssn\}-\{Semester, Year\}
= \{Course \ no, Sec \ no, Days \ hours, Room \ no\}
را به مجموعهی {Semester, Year} به گونهای اضافه کنیم که یک سویر کلید تشکیل دهند. در صورتی که سویر کلید باشند با
                بررسی اینکه آیا زیرمجموعهی سرهای که سویر کلید باشند دارند یا خیر کلید کاندید بودن آنها را احراز می کنیم.
\{Semester, Year\} \cup \{Course\ no\}
                                                            مجموعهی بالا سویر کلید نیست. پس کلید کاندید نیست.
\{Semester, Year\} \cup \{Sec\ no\}
                                                            مجموعهی بالا سویر کلید نیست. پس کلید کاندید نیست.
\{Semester, Year\} \cup \{Days\ hours\}
                                                            مجموعهى بالا سوير كليد نيست. يس كليد كانديد نيست.
\{Semester, Year\} \cup \{Room\ no\}
                                                            مجموعهی بالا سویر کلید نیست. پس کلید کاندید نیست.
          حال دو attribute را از مجموعهی مذکور به مجموعهی Semester, Year اضافه می کنیم. پس ۶ حالت زیر را داریم:
\{Semester, Year\} \cup \{Course\_no, Sec\_no\}
          مجموعهی بالا سویر کلید است و هیچ زیرمجموعهی سرهای که سویر کلید باشد ندارد. پس یک کلید کاندید است.
\{Semester, Year\} \cup \{Course\ no, Days\ hours\}
                                                            مجموعهی بالا سویر کلید نیست. پس کلید کاندید نیست.
```

```
\{Semester, Year\} \cup \{Course\ no, Room\ no\}
                                                                                                                              مجموعهى بالا سوير كليد نيست. يس كليد كانديد نيست.
\{Semester, Year\} \cup \{Days\ hours, Sec\ no\}
                                                                                                                              مجموعهی بالا سوپر کلید نیست. پس کلید کاندید نیست.
\{Semester, Year\} \cup \{Room\_no, Sec\_no\}
                                                                                                                              مجموعهى بالا سوير كليد نيست. يس كليد كانديد نيست.
\{Semester, Year\} \cup \{Days\ hours, Room\ no\}
                     مجموعهی بالا سویر کلید است و هیچ زیرمجموعهی سرهای که سویر کلید باشد ندارد. پس یک کلید کاندید است.
                                                               . حال دو attribute را از مجموعهی مذکور به مجموعهی \{Semester, Year\} اضافه می کنیم
\{Semester, Year\} \cup \{Course\_no, Days\_hours, Room\_no\}
                                مجموعهی بالا سویر کلید است اما یک زیر مجموعهی سره دارد که سویر کلید است. پس کلید کاندید نیست.
                                                    چون دیگر کلید کاندید نداریم دیگر ادامه نمی دهیم. پس کلیدهای کاندید ما دو مجموعه ی زیر هستند:
CK_1 = \{Semester, Year, Course no, Sec no\}
CK_2 = \{Semester, Year, Days\_hours, Room\_no\}
وا حذف می کنیم و partial dependency و جال با تجزیهی R به R و R به R و R به R و جال با تجزیهی R به می کنیم و می کنیم و حال با تجزیه و می کنیم و می کنیم و جال با تجزیه و می کنیم و حال با تجزیه و می کنیم و می کنیم و حال با تجزیه و می کنیم و می کنیم و حال با تجزیه و می کنیم و حال با تجزیه و می کنیم و حال با تجزیه و می کنیم و حال با تعریب و حال با 
                                                                                                                                                                                                    به فرم نرمال دوم می رسیم.
R_1 = \{Course\_no, Offering\_dept, Credit\_hours, Course\_level\}
F_1 =
\{Course\_no\} \longrightarrow \{Offering\_dept, Credit\_hours, Course\_level\},
R_2 = \{Course\_no, Sec\_no, Instructor\_ssn, Semester, Year, Days\_hours, Room\_no, No\_of\_students\}
F_2 =
\{Course\_no, Sec\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Room\_no, Days\_hours\},\
\{Days\_hours, Room\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Sec\_no, Course\_no, Instructor\_ssn, No\_of\_students\},
برای دستیابی به فرم نرمال سوم باید transitive dependencyها را حذف کنیم. با توجه به اینکه هیچ FDای وجود ندارد که
                                           سمت چپ آن یک nonprime attribute باشد، فرم نرمال سوم همان فرم به دست آمده در مرحله قبل است.
```

علياضا ابره فروش

 $R_1 = \{Course\ no, Offering\ dept, Credit\ hours, Course\ level\}$

```
F_1 =
\{Course\_no\} \longrightarrow \{Offering\_dept, Credit\_hours, Course\_level\},
}
R_2 = \{Course\_no, Sec\_no, Instructor\_ssn, Semester, Year, Days\_hours, Room\_no, No\_of\_students\}
F_2 =
\{Course\_no, Sec\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Room\_no, Days\_hours\},
\{Days\_hours, Room\_no, Semester, Year\} \longrightarrow \{Sec\_no, Course\_no, Instructor\_ssn, No\_of\_students\},
                                                                                                                                ۶
                                                                                                                              1.8
                                                                                                                        a
REFRIG = \{Model\#, Year, Price, Manuf\_plant, Color\} = \{M, Y, P, MP, C\}
F =
\{M\} \longrightarrow \{MP\},\
\{M,Y\} \longrightarrow \{P\},\
\{MP\} \longrightarrow \{C\}
                                                                                       ابتدا پوش کانونی را به دست می آوریم:
F_c =
\{M\} \longrightarrow \{MP\},\
\{M,Y\} \longrightarrow \{P\},\
\{MP\} \longrightarrow \{C\}
```

- $\{M\}$ سوپرکلید نیست. چون قادر نیست به صورت یکتا Y attribute و Y را تعیین کند.
- {M, Y} سوپر کلید است. چون قادر است به صورت یکتا همهی attributeرا تعیین کند. همچنین هیچ زیرمجموعهی سرهای ندارد که سویر کلید باشد. پس کلید کاندید است.

• $\{M,C\}$ سوپر کلید نیست. چون قادر نیست به صورت یکتا همهی $\{M,C\}$ و $\{M,C\}$

b 7.8

- همهی کلیدهای کاندید را پیدا می کنیم. تنها کلید کاندید، کلید $\{M,Y\}$ است. حال به ازای هر FD بررسی می کنیم که آیا سمت چپ آن یک سوپرکلید است یا سمت راست آن شامل همهی battribute که آیا سمت چپ آن یک سوپرکلید نیست و سمت راست آن شامل یک nonprime attribute $\{M\} \longrightarrow \{MP\}$ است، $\{MP\}$ نقض می شود. پس رابطهی REFRIG در $\{MP\}$ نیست.
- یک relation در BCNF است اگر و تنها اگر سمت چپ هر یک از FDهای غیر بدیهی یک سوپرکلید وجود داشته باشد. چون relation در BCNF غیر بدیهی است و سمت چپ آن یک سوپرکلید نیست، این BCNF را نقض می کند. پس رابطهی REFRIG در BCNF نیست.

منابع

[1] https://www.tutorialspoint.com/difference-between-normalization-and-denormalization